

*Eenzaam in
Venetië*

*Eenzaam in
Venetië*

Marijke Maes

Uitgeverij: Brave New Books

Foto omslag: annca op Pixabay

ISBN: 9789464052633

Copyright: © Marijke Maes

Website: <http://www.bravenewbooks.nl/marijkemaes>

Niets uit deze opgave mag worden verveelvoudigd en/of kenbaar gemaakt op welke wijze ook zonder voorafgaande toestemming van de auteur.

Een avond in de opera

Venetië, *Teatro di Stelle* April 2017

De operazaal liep aardig vol.

Angelina keek vlug eens door een opening in het grote rode gordijn die voor het podium hing.

Zenuwen gierden doorheen haar lichaam toen ze het publiek zag waar ze straks moest voor zingen.

“ Angelina...kom hier! “ zei haar moeder Giulia “ Je kapsel is nog niet goed en binnen enkele minuten moet je optreden! “

Angelina liep naar haar moeder toe.

Ze hield heel veel van haar maar soms kon ze zo overdrijven.

Haar moeder was een lieve vrouw maar ze was altijd overbezorgd geweest en nu ze 18 jaar was geworden was de vrijheid van Angelina nog steeds heel beperkt.

Als ze zich vergeleek met haar leeftijdsgenoten mocht Angelina bijna niets, het enige contact dat ze had met haar leeftijdsgenoten was op school.

Af en toe mocht ze eens naar het huis gaan van haar beste vriendin Ella.

Ella zat deze avond tussen het publiek.

Ze wou het eerste optreden van haar vriendin voor geen geld van de wereld missen.

“ Eindelijk! Daar ben je! “ zei Giulia streng “ We hebben zo hard gewerkt voor deze avond...je moet dit serieus nemen! “

“ Mama...het komt wel goed... “ zei Angelina terwijl ze in de spiegel keek “ Kijk naar me...ik zie er stralend uit!”

Angelina had gelijk.

Ze was een beeldschoon meisje met lang, glanzend donker haar die lichtjes golvend over haar schouders hing.

Ze droeg een lange zilverkleurige jurk die bezet was met strass steentjes en zilverkleurige naaldhakken.

Ze zag er stralend uit.

Haar moeder knikte.

“ Je hebt gelijk lieve schat...je bent er helemaal klaar voor... “ zei Giulia “ Je zal zoveel mensen hun hart veroveren met je prachtige stem en je geweldige uitstraling... “

“ Angelina, je moet op... “ zei de toneelmedewerker.

“ Succes! “ zei Giulia, ze omhelsde haar dochter.

“ Dank je wel mama... “ zei Angelina, ze glimlachte naar haar moeder en liep toen mee met de man.

Angelina voelde haar hart bonzen in haar keel.

Ze had hier al zolang voor geoefend maar dit eerste solo-optreden voelde voor haar als een enorme stap.

Hoe meer ze het grote rode gordijn naderde hoe zenuwachtiger ze werd.

Maar veel tijd om erover na te denken had ze niet meer,
het gordijn ging open.
Nadat ze haar naam doorheen de zaal hoorde klinken liep
ze het podium op.
Luid applaus klonk doorheen de zaal en Angelina maakte
een diepe buiging.
Toen ze de eerste klanken van de muziek hoorde begon
Angelina te zingen.
Haar stem klonk als die van een engel.
Haar stemgeluid was krachtig maar op bepaalde
momenten ook heel breekbaar.
Het werd muisstil in de zaal en iedereen luisterde met
volle aandacht naar haar.
Angelina gaf het beste van zichzelf en zong haar teksten
met heel veel gevoel.
Na het optreden klonk er een luid applaus, mensen
stonden op en gaven haar een staande ovatie.
Er klonk gejuich en er werd gefloten.
Angelina straalde en maakte een diepe buiging naar het
publiek.
Vooraleer ze het podium verliet raapte ze de talrijke rode
rozen op die de mensen op het podium hadden gegooid.
Ze zwaaide en verliet daarna het podium.
“ Lieve schat... wat ben ik trots op jou! “ zei Giulia toen
ze Angelina zag aankomen met een bos rode rozen in
haar armen.
“ Dank je mama... “ zei Angelina “ Het ging heel goed
vind je niet? “

“ Je was geweldig! “ zei Giulia “ Dit is het begin van een geweldige carrière... “

Angelina glimlachte.

“ Ik hoop het mama... “ zei ze.

Ze hield heel veel van zingen en ze droomde van een mooie carrière als zangeres.

Haar moeder had haar altijd in de richting van de opera gestuurd maar stiekem droomde Angelina van een carrière als popzangeres.

Helaas kon ze hier met haar mama niet over spreken.

Giulia vond popmuziek maar niets en vond dat Angelina een carrière moest opbouwen in de operawereld.

Dit was trouwens ook de jeugddroom geweest van Giulia maar zij had hier spijtig genoeg nooit de kans toe gekregen.

Nu vond ze dat haar dochter deze kans met beide handen moest aannemen.

“ Gefeliciteerd! Je was geweldig! “ hoorde Angelina plots.

Ze keek om en zag dat het Ella was.

“ Dank je wel... “ zei Angelina terwijl ze haar vriendin in de armen vloog.

“ Was het eng om voor al die mensen te zingen? “ vroeg Ella.

“ Eerst wel maar daarna werd het snel beter...ik vind het zalig om voor een publiek te staan... “ zei Angelina.

“ Je bent een echte ster nu! “ zei Ella.

“ Zeker! “ lachte Angelina.

“ Heb je zin om morgen even langs te komen? “ vroeg Ella.

“ Ik weet niet of het mag...ik moet het eerst even aan mijn mama vragen... “ zei Angelina.

Ella wist hoe streng Giulia was maar ze was er nog steeds van verwonderd dat Angelina eerst toestemming moest vragen.

“ Mama...Ella vroeg me of ik morgen even bij haar langs mag gaan... “ zei Angelina.

“ Zou je niet beter wat uitrusten morgen? “ vroeg Giulia.

“ Mama...we doen echt niets verkeerd als we even met elkaar praten...alsjeblieft mama...ik wil het heel graag! “ smeekte Angelina.

“ Goed dan...maar niet te lang! “ zei haar mama streng.

Angelina liep terug naar Ella.

“ Ok, ik zal er zijn maar...niet te lang! “ ze bootste haar mama na.

Ella zuchtte.

“ Je moeder is verschrikkelijk streng... “ zei ze.

“ Ik weet het maar ik vrees dat ik daarmee moet leren leven... “ zuchtte Angelina.

Toen iedereen de opera verlaten had verlieten ook Giulia, Angelina en Ella het gebouw.

Met een tevreden gevoel kon iedereen op deze avond terugkijken.

Het was een avond om nooit meer te vergeten.